

Remarque kommer hertil i næste Maaned

Den verdensberømte Forfatter, der aldrig lader sig interviewe, fortæller om sig selv og sine Fremtidsplaner.

Berlin, Mandag.

Privat for Politiken.

Erich Maria Remarque, Forfatteren af „Intet nyt fra Vestfronten“, lader sig principielt aldrig interviewe. Men da vi møder ham paa Gaden, standser vi ham dog og forsøger at fritte ham lidt ud om aktuelle Emner.

— De tager til Efteraaret paa en Foredragsturné gennem de nordiske Lande? spørger vi.

— Nej, det er forkert udtrykt, siger den stilfærdige Forfatter. Jeg har aldrig i mit Liv holdt et Foredrag — jeg ejer ikke engang en Kjole — og ynder ikke at optræde. Men skal jeg vise mig offentligt, saa bliver det i hvert Fald i Danmark, Sverige og Norge, jeg gør Begyndelsen.

— Hvorfor det?

— Fordi jeg sætte saa uhyre Pris paa de skandinaviske Landes Befolkning. Det er besindige og neutralt tænkende Mennesker, der ikke skænkede alle de Løgne Tiltro, der under Krigen blev sat i Omløb om tyske Soldater. Jeg har ogsaa faaet Indbydelse fra flere nordiske Studentersamfund og andre Foreninger om at komme derop og tale.

— Naa, det manglende Kjølesæt kom man vel ud over?

— Maaske. Men jeg er af den Mening, at naar man har skrevet en Bog, saa har man dermed sagt alt, hvad man havde at sige om den Ting. Jeg har været saa heldig at skrive en Bog, der gjorde en vis Lykke. Men det er for lidt. Det berettiger mig ikke til at staa frem og udtale mig offentligt. Først naar jeg har skrevet min anden Bog og min tredje, og de er gode, saa kan vi se. De maa ogsaa huske paa, at samtidig med og navnlig efter den stærke Ros af Bogen har der været en smaalig og smaatskaaret Kritik, som gør det naturligt for mig at paalægge mig Tilbage-

holdenhed. Det er ogsaa mest i Overensstemmelse med min Natur. Jeg vil helst leve tilbagetrukket i en stille Afkrog og tænke over Tingene.

— Det kan De sige!

— Jeg indrømmer, at min Bog har bragt mig i den heldige Situation, og det falder mig naturligvis ikke ind at fordømme de Forfattere, der af forretningsmæssige Grunde tager den Støtte med, der kan ligge i at træde personligt frem uden for deres Bøger. For mig ligger det nu én Gang ikke. Derimod kunde jeg nok tænke mig at komme til Stede i de Foreninger, der har inviteret mig, og i en privat Kres en Aften saa at sige stille mig til Raadighed for Foreningens Medlemmer.

— Hvornaar bliver det?

— Maaske i Oktober eller November.

Remarques næste Bog.

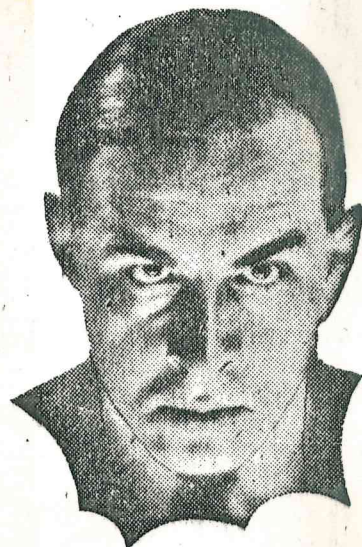
— Hvornaar kommer Deres næste Bog?

— Det véd jeg ikke. Her i Berlin kommer jeg næsten ikke til at arbejde. Her er uafsladelige Forstyrrelser, saa af den ene, saa af den anden Art. Og altid maa jeg snakke om min første Bog. De kan maaske forestille Dem, hvordan det virker paa mig? Telefonen staar daarligt stille. Om nogle Dage rejser jeg bort for at kunne bestille noget i Fred. Jeg tænker, at min næste Bog udkommer i Slutningen af 1930.

— Handler den ogsaa om Krigen?

— Nej, den beskæftiger sig med Nutidsspørgsmaal. Det er jo naturligt, det eneste naturlige for en Mand i min Alder — jeg er omtrent 31 Aar — at man søger at klare sig de Ting, der trænger sig paa i Nuet, man lever i.

— Hvordan gaar det med Filmatisering-

E. M. Remarque.

ringen af „Intet nyt fra Vestfronten“?

— Den har jeg ikke noget med at gøre, det er Ullstein. Forlaget har købt Bogen med alle Rettigheder. Jeg véd kun, at Universal Pictures har i Sinds at optage Filmen. Jeg talte med Selskabets Direktør, Carl Laemmle, da han nylig var i Berlin. Norman Kerry skal vist spille en af Hovedfigurerne.

— Skal De ikke være med til at skrive Manuskriptet?

— Man har bedt mig om det og ogsaa givet mig et meget fordelagtigt Tilbud. Men det vil jeg ikke. Det er en Opgave, jeg ikke kan have noget at gøre med. Det drejer sig jo endelig ikke om Sild, som kan pakkes ind paa den ene eller anden Maade.

— Véd De, om De bliver indstillet til Nobelprisen?

— Her, det er vel ikke noget Interview, det her?

Th. St.

x. 1. 0006